

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/41/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612209158
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6612209158.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Česká republika, s. r. o., so sídlom Novodvorská 994, Praha 4, IČO: 25 117 483, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi I. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 627,33 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 17C/209/2012-41 z 30. 10. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v rade náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 94,94 Eur na účet jeho právneho zástupcu, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 27,55 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd uznesením č. k. 17C/209/2012-41 zo dňa 30. 10. 2012 konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 627,33 Eur s príslušenstvom, podľa ustanovenia § 96 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zastavil z dôvodu, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vo veci samej zbral návrh v plnom rozsahu späť. O trovách konania súd rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 94,94 Eur na účet jeho právneho zástupcu. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p..

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a napadol výrok o uložení mu povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení uviedol, že cieľom Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník už sám z podstaty svojej existencie musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Trovy, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným

osobitného zreteľa na nepriznanie trov v zmysle § 150 O. s. p.. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcu a vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu; pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. V konaní vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/91/2012, v ktorom súd vyslovil, že „paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia“. Náhrada trov konania neprináleží vedľajšiemu účastníkovi ani podľa § 137 O. s. p. z dôvodu, že odporcu vedľajší účastník v konaní nezastupuje.

K odvolaniu sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu. Poukázal na § 93 O. s. p., podľa ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba a ako účastník konania má právo dať sa zastúpiť advokátom. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Účelnosť vynaložených trov vedľajším účastníkom je preukázaná aj tým, že navrhovateľ vzal späť návrh po vstupe vedľajšieho účastníka do konania a jeho vyjadrení s obsahom námietky premlčania. Občiansky súdny poriadok v § 137 výslovne medzi trovy konania radí aj náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Navrhovateľ je práve takouto právnickou osobou. Vedľajšiemu účastníkovi sa často vytyka, že v súdnych konaniach iba vznáša námietku premlčania. Súčasná vnútroštátna právna úprava neumožňuje súdu prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offio. Práve z toho dôvodu Združenie na ochranu práv spotrebiteľov v každom spore, v ktorom sa uplatňuje premlčaný nárok, vznáša námietku premlčania. Ak prvostupňový súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy, postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdného dvora EÚ a ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. Navrhovateľ s odstupom viacerých rokov uplatňuje na slovenských súdoch pohľadávky voči spotrebiteľom na základe prevažne spotrebiteľských zmlúv, uzatváraných v rozpore s právnymi predpismi. Spotrebiteľia sa tak dostávajú do nevýhodného postavenia najmä v súvislosti s nezachovaním dôležitých listín a tak vzniká nezanedbateľné nebezpečenstvo, že sa v súdnom konaní nedokáže efektívne brániť napríklad vznesením námietky premlčania alebo poukazovaním na neprijateľné zmluvné podmienky. Vstupom združenia do takéhoto konania dostáva navrhovateľ rovnocenného partnera. Aj v spotrebiteľských konaniach musí platiť staré rímske pravidlo „vigilantibus iura scripta sunt.“ V predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, preto je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktačnom procese. Tento pozitívny zásah štátu realizuje zákonodarná moc úpravou spotrebiteľského práva, ale nezastupiteľnú úlohu pri napĺňaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa zohráva aj súdna moc a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil uznesenie okresného súdu a uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 27,55 Eur.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 146 ods. 1, 2 O.s.p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

a) mohlo sa začať i bez návrhu;

b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;

c) bolo zastavené,

d) začalo na návrh prokurátora.

Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zmysle § 93 ods. 1, 2 O. s. p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázky, či združenie na ochranu občana spotrebiteľa je oprávneným subjektom na vystupovanie v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 (zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p.) a dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodíť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba; ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich po uvážení všetkých okolností súd (§ 93 ods. 4 O. s. p.).

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, združenie na ochranu spotrebiteľa má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava (§ 93 ods. 2 O. s. p.). Keďže podľa § 93 ods. 4 O. s. p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, má vedľajší účastník rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V tomto prípade došlo k zastaveniu konania preto, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vo veci samej zobrať návrh v plnom rozsahu späť potom, čo do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu a vzniesol námietku premlčania.

Z citovaných ustanovení (§ 146 ods. 1, 2 O. s. p.) vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania, nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok, uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené). Povinnosť nahradiť trovy konania vzniká podľa tohto zákonného ustanovenia tomu, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, pričom zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcovi v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil z dôvodu, že nesporne akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu, možno konštatovať len jediný záver a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť odporcovi a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia. Nemožno súhlasiť s argumentom navrhovateľa, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka (zastúpeného advokátom), v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku bolo vo svojej podstate dôvodom späťvzatia návrhu a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Za takto zisteného skutkového stavu okresný súd správne rozhodol, keď podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. uložil navrhovateľovi, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu zaplatil náhradu trov konania, vzniknuté z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom.

Okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 94,94 Eur. Navrhovateľ proti výške trov právneho zastúpenia nič nenamietal. Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozhodnutie okresného súdu potvrdiť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výrokoch o trovách konania ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

V odvolacom konaní úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1 úkonu právnej služby z hodnoty sporu 627,33 Eur, čo predstavuje podľa § 14 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. sumu 19,92 Eur a 7,63 Eur za režijný paušál, spolu 27,55 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.